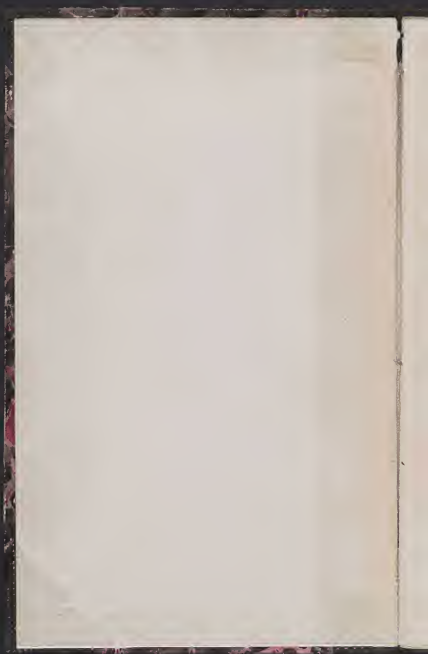
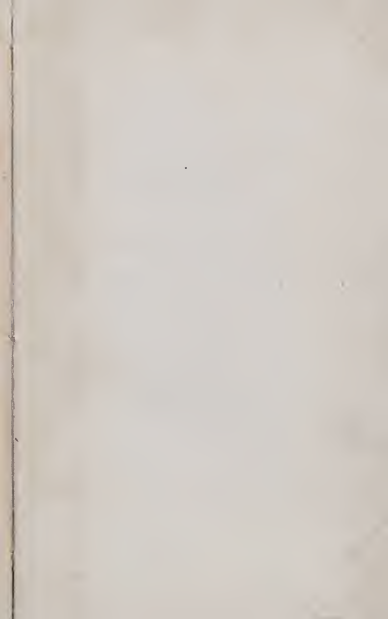

Arngrímur Jónsson,

1816.

920

Arn

Elfræda,

við

Gardarfor

Prestsins sáluga

Arngrímssonar,

haldin yfir Ristu Hanns

í Garða-kirkju á Alptanesi,

þann 5ta Sept. 1815.

af

Marlúsa Magnússyni

Stiptprófasti, Prófasti í Bjálarnesi, Þingi og
Sóknapresti til Garða og Vestfastada.

Asamt

Wfsisögu, Broti og Grafskrift,
af B. A.

Beitistöldum, 1816.

Prentud, á kostnad Sóknaprestis B. Arngrímssonar,
af Faktóri og Bókpryncjara G. J. Schagfjard.

Landlokalangif

Þvo þessir, Þú þá, æruverði Eldúngur! endad
lofsins Þín á laungu vegferðar-reisu gegnum lífið;
eptir fullra 78 ára dval á lífsleiðinni, ertú nú, sent
viðad hafdir morgun veginu til sáluhjálplegs ódauð-
legleika, Sjálfur í dag dandur útborian.

En

En — hvílfur var Madur þessi, sem liggur hjer nú látinn? Össagt mun enginn kalla, þó eg svari spurningu þessari með Davids Konungs ordum, þegar hann stóð yfir gresti Abners Hershöfðingja (2 Sam. 3, 38.): Vitid þjer ekki, sagdi hann, að í dag er dáiinn Merkis-madur í Israel; og mjer finnst eg segi ekki ofmikid, þó eg vitni: að einn, í morgu tilliti, Merkis-madur sje hjer til grafar borinn; því, ef einfeld, fordildar, og hræsnis-laus Gndræfni; ef að áseilnis, og öldungis ágyrðarlaus frómlýndi í öllum vidskiptum; ef samvitðku vidqvæmasía ráðvæðni, sem ekki mátti vamm sitt vita í einu minnsía, sem aldrei gjordi viljandi órett, nje breytti ódrúfði enn eptir þessu samvitðku sannfæringu; ef nokurr, þessum dygdum þróddur, má Merkis-madur heita á Öld vorri, því frammar, sem dygdir þessar eru, því midur! skjaldgæfari, má þessi framlidni Gndsmadur þann orðstór með rettn með sjer bera í grefina: að Hann þvállifur Merkis-madur var.

Jeg vitna það nú, yfir moldum Háns, af egin þekkingu, og eptir samvitðku minni: ráðvæðari, frómlýndari Dánumann, í ordanna eginlegri merkingu, hefir eg engann þekkt. Hitt var mjer einu kunnugt, hvorsu alúðlega og með sýðafandi vidqvæmri samvitðkuseni Hann, eptir. gáfum, vandadi Prestis-embætti sitt, meðan Hann þjónadi því, og hvod unhyggjusamlega Hann, eptir megni, sorgadi fyrir sinna

finna Gafnada andlegu og lífamlegu heillum, má Hann þá ekki, einnig í því tilliti, Merkis-maður heita? Hversu forsiðuglega Hann sá fyrir sínu húsi, sem bestu Búholdur, þannig, að Hann í fyrstu sátafúr, varð öðrum þurstugum ætíð hjálpanði; má þó líkann ekki Merkis-mann falla? Hversu Hann skytsamlega og fædurlega, ásamt sinni dygðarífu, á undan Honum fölludu, heidvyrðustu Konu, sorgaði fyrir Barna sinna uppeldi, að þau verða skyldu það, þau vörðin eru, Fædurlandinu til nytsemdar, Honum til verðugrar Verminningar og svo mörgum til góðs; hvað má vor Framlidi ekki, fyrir þessa skuld, Merkis-maður heita, bæði í Góðs Krísti og borgaralegu fjelagi?

Nú á Hans síðustu árin, þá eg nant Hans daglegu ánægjufömu umgengni, má mitt vitni um það gylða, sem enginn, er Manninn þekkti, reka mun: að eg ekki vísi mann tryggari, stöðugri, jafnlyndari, góðgladari í allri umgengni, enn Hann var; vildi öllum vel, og eptir það Hann hafði minni efni og tækifæri til að verka Sjálfur það gott, er Hann óstæði, síndladi Hann þó ætíð til þess, hvar færi gæst, ekki einungis með því, að gefa upphvatningar og skytsom ráð, heldur og lagði sig sjálfur í atvikaamt ervidi, opt framþfir frapta, aðstodarlausri Eftir. hjer, og fædurlausum börnum, sem nú ekki jist sakna mega Hans, til mikillar hjálpar.

Og svo jeg má sakna Pín, sem Merkis-manns,
 minn margra ára trúfasti Aftvinur! Pín, sem eg
 vísi, að frá fyrri árum elskadi mig, eins og Pú vífir
 að fíerleiki minn og minna burtsofnudu, sem Pú svo
 opt mjunntist, var fólftvalaus til Pín. Þyrirgefð,
 mínir Hæringurdu! að eg gjet þessa við Lit-Eistu þessa
 Mauns, hvílitann Merkis-mann eg reyndi Hann
 við mig. Eptir treptum leitadist Hann við, áttid súð
 og veidubúinn, að licta með mjer undir Embættisverk,
 siundadi, sióladi og ervidadi sjálfur, jafnvel yfir trapta
 fram, til míns heimilis gagns með sóma og alud, eins
 og verid hefði Hans egid. Svo sem Hann í búskap
 siðari og æfdari, lagdi áttid það til, sem best hent
 adi; hvílíka orsök hefi eg þá ekki til að sakna Hans,
 sem Merkis-manns, er eg mat ekki einungis,
 sem míns heimilis prðdi, heldur einnig, í mærgu-tilliti,
 heimilis siyttu. Og þó samfagna eg Þjer, ásamt
 Pínu aður burtfollundu Aftvinnum, sem Pú ert
 nú kominn til, með umskiptin, sem Pú hefir fengid.
 Jeg vísi Pú varsi þreptur vordin af Pínit laungu
 vegferðar reisu! Pú óskadir að komast sem fyrst til
 hvíldar í höndum Drottins! Þig lánghað heim til
 Pínna á undan feran elskudu; Pú ert þá, Láng-
 vinur minn! komin þónghad, sem Pú óskadir Þjer,
 en Pitt mæta mannoð, og menjar yðna Pínna,
 vara hjer eptir með oss; lá! hvætjandi endurminning
 að folgja Pínu dygða dæmi; því—eptir listir,
 mannoð mætt, þó madurinn deyir. Hid
 sanna verð verka Pínna fylgir Þjer, þeirra nótur
 Pú

Þú í enni nú allt endurgjaldandi eilífu, þar fær Þú
 allenda frómynda ráðvendi fyrirheitin náðar umbun!
 Þar fær Þú, elskadi Ástvinur! að uppfjera þess
 sem Þú, af hreinskilinni elsku til Guds, til ens rétta,
 góða og nýtsama, gjörðir gott í þeim tigna tilgöngu
 að verða sem fleirstum, Þú gatsi, nýtsamur, með
 an Þú lifdir á jörðunni.

Saddur af lífdögum, í sagnadarsælli heimkomu til
 Þinna á undan fornu Ástvina, gredur nú Þinn
 ódaudlegi Andi jörð þessa, og eptirlifandi Vini og
 Vandamenn, og með Honum undirtakum vjer
 nú, undir eins og vjer þessum Líf Þitt til Grasar,
 söngjandi: Gladur hjedan vil eg venda, etc.

Æfifögu-Brot.

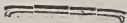
Þresturinn sálugi Arngrímur Jónsson, var
 fæddur að Sidumúla í Hvítársíðu, þann 29. Aug.
 1737, af góðu Fólki og Merkis-mönnum
 um í báðar ættir; þar uppfósti hann með For-
 eldum sínum 8 ár, og hjá Fedur sínum Eek-

jumannni á Háafelli, í sönnu sveit, 7 ár, uns
 þessi deydi. Eptir það þéldi Arngrímur þar
 við bá í 5 ár, til tvíþugs aldurs, þá þann
 af staklegri lyst til Bóknaðs, gaf sig allann
 við þv, sókti um, og féck leyfi, að takaft mátti
 í opinberann Skóla, þó svo gamall væri.
 Hann áttskrifadist med besta Sidferdis og Lær-
 dóms Vitnisburdi árid 1765; vlgdist Kapellan
 til Hvanneyrar og Væjar Þinga 1766; gipt-
 ist sama ár, Sómamenyu: Ragnhildi Bjarnar
 dóttur; bjó þann á Prestsetrinu Hesti, átti
 þar 2 Børn, Málfríði 1767, og Bjarna
 1768. Þadan flæktist þann braudlaus 1769
 um vorid, vestur að Miklaholti, þvar þonum
 fæddist sonur, Jón. Ári síðar féck þann Kan-
 cellie Rekommodation og Kapellans kessun í
 Mela og Leirár Bóknum, þvar þann þjóu-
 adi til þess þann edladist Kallsbréf fyrir braudi
 þv, þann 22ann Aug. 1771. Á Melum
 átti þann 2 dætur, Ingibjörgu 1772, og
 Gudrúnu 1774. Hann kom börnum sínum
 öllum til menningar; byggdi að nýu 2 Stæð-

arins Hjáleigur, Melaleyti 1778, og Sand-
hús 1779, en Mela-kirkju vandlega 1772,
og síðan ell Stabarbús. Hann héldi Mela
til þess í Fardögum 1796, 25 ár, flutti sig þá
á Hjáleiguna Melaleyti, og varð þar Ekkju-
madur 1799, þaðan austur að Barðarstöð-
um í Gljétshlíð 1800; giftist 1801 Mad.
Þrúði Sigurdardóttur, bjó á Alptanesti
í Gullbringu Eshlí til 1810, og varð sött-
dandur í rósamri elli að Gørdum þar, þann
24da Aug. 1815, á nýbyrjundu 79da aldurs-
ári. Hann var Starfs- og Reglu-madur
mesti í bústjórn og Embætti, tryggur og fast-
lyndur, þreinn og alvarlegur að skapferði; víð-
og varðfærinn í viðskiptum og umgengni; lagði
manna best grundvöll hjá ungum til siðgæðis,
menta og mennnunar. Sem Kapellan og Sólna-
prestur skildi hann 245 börn, en firmdi 145,
ektavígdi 36 þær, og saung til moldar 237
manneskjur í Mela og Leiráir Sölnum.

GRAFSKRIFT.

Hér, er, lagid.
Og til, leidis, búid.
Af æfi - starfa
Og önnum þrotid.
Lík.

Hyggins. og. Hærum-krynds.
Heidrads. Auldúngs.
Preftsins.

ARNGRIMS. JONSSONAR.

Sem. fæddur. var. d. 11. Aug. MDCCXXXVII.
Prestvígur. d. VIII Maji. MDCCLXVI.
Giptist. sama. ár.
Merkis - qvendi.

RAGNHILDI. BJARNADOTTUR.

Vard. med Henni.
v. Barna Fadir.
Giptist. aptur. MDCCCI.
Og deydi.
Dag. xxiv. Aug. MDCCCXV.

Dugnadar, Hans. dæmi.	Sanngudrækinn, var. Hann.
Og. dygda-spor. fanna.	Og. ad. sídum. verkárr.
Merkis-manninn.	Skýldurækinn. réttfynn.
Marghæfann. heimi.	Og. reglufastur.
Abli. búinn.	Frædari. gódur.
Og. andar. hreyfti.	Fadir. raunbesti.
Ad. ydni. og. atorku.	Guds-vinur. í. góðri. vön.
Öpreytandi.	Géck. þar. heimi. af.

ÞVÍLÍKUM. MUN. AD. SÍDUSTU. VEL. VEGNA.

B. A.

